

Vác, 1900. március 14. – Tapolca, 1974. május 16.

Apja Vác környékén gazdálkodott. Érettségi vizsgája után, az 1920-as évek közepén az Országos Társadalombiztosító Intézet alkalmazottja lett, ahol a harmincas évek közepétől 1944-ig Baráti Huszár Aladár vezérigazgató titkárnője volt. A húszas évek elejétől Zsilinszky élettársa és titkárnője. 1944. augusztus 11-én kötöttek házasságot a Gestapo börtönében a német börtönparancsnokság engedélyével. 1945. április 2-án Budapesten választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. augusztus 20-tól az FKGP Országos Intéző Bizottságának a tagja; a párt női szervezetében játszott vezető szerepet. 1945. október 7-én a községi választások során bekerült a budapesti törvényhatósági bizottságba. 1946. március 25-től augusztus elejéig a kisgazdapárti városházi csoport intézőbizottságának és a Fővárosi Élelmiszerárúsító Üzem üzemi választmányának tagja. 1945. november 4-től 1947. július 25-ig Szabolcs és Szatmár-Bereg vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselő volt. 1945-től a Magyar Vöröskereszt alelnöke. Az 1947. évi választásokon már nem jelöltette magát. 1947 őszétől visszavonultan élt, és haláláig férje szellemi hagyatékának gondozásával foglalkozott.